

A kollégiumi díjakat látom, de az ösztöndíjakat hiába keresem!

csak vicc?!

Nem árulom el, mennyivel emeltek az ösztöndíjaimat, nehogy a pénzemért szerezsek!

Úgy érzem, ebben a hónapban 50 Ft-tal csökken az ösztöndíjam (Szűcs Edua karikatúrái)

A Játékszín és bemutatói

Pesten, a Játékszín felületén van a Vigaszínház és a Nagymező utca között. Aki betért már ebbe a kamaraterembe egy színházi előadásra, igazolhatja, hogy az előbbi mondat igaz a földrajzi távolságra, de igaz az itt játszott darabok tartalmára, előadására is.

A Játékszín falai közt néhány évvel ezelőtt még a Kamara Varieté működött. (Az épület még ma is a Cirkusz és Varieté Vállalat tulajdonában van, sőt ez a vállalat végzi a színházjegyek árusítását, az előadások lebonyolítását is.) Körülbelül tíz éve, hogy a varieté fokozatosan elvesztette a közönségét. Ugyanakkor egyre szaporodott azoknak a társaságoknak a száma, amelyek egy-egy színházi produkció bemutatására szövetkeztek és ehhez megfelelő színháztermet kerestek. Ezek amolyan partizánakciók voltak, olyan darabok előadásáért, amelyek nem illettek be, vagy nem fértek be a patinás társulatok repertoárjába. Ekkor döntött a Cirkusz és Varieté Vállalat a Játékszín megalapításáról.

Itt csak a jegyszedők, a díszletezők és a műszakiak állandó munkások. A színészek, rendezők valamilyen másik társulathoz tartoznak és azokon az esteiken játszanak itt, a Nyugati pályaudvar tözsomzédságában, amikor az anyaszínházban nincs feladatuk.

Szinte valamennyi itteni bemutatonak volt és van valami különleges érdekessége.

Itt került színpadra **Hernádi Gyula** színházmegújító törekvéseinek talán legsikerültebb darabja: a **Lélek-vándorlás**, az író saját rendezésében. (Ezekben a hónapokban készül televíziós változata.)

A Játékszínben van műsoron a **Steinback regényéből készült Egerek és emberek**.

Még lényegesen kevesebb előadást ért meg egy másik adaptáció: **A kaméliás hölgy**. Ennek főszereplője, napjaink talán legsikeresebb magyar színművésze **Gálffy László**. De hiába a klasszikus téma, a sikeres színész; az előadás dög, a padosorok már előadásról előadásra ritkulnak.

G. B. Shaw életének egy epizódját eleveníti fel a levelekből összeállított **Kedves hazug** című darab. Ez az előadásorozat **Tolnai Klári** és **Mensáros László** „jutalomjátéka”. Más szereplő meg sem jelenik a színen.

Bessenyei Ferenc erőteljes színészegyénisége uralja a színpadot **A sikekfajd** fészkében. Bessenyeinek mintha még a kis színpad és a nézőtér közelsége is segítene ebben az egyeduralomban. Sajnos, mellette a többi színész elhalványul.

Két filmszínész — **Balázsovits Lajos** és **Bálint András** — nyújt jó alakítást az egyik legfrissebb bemutatóban, a **Vadkacsában**. Ibsen értékes művét hosszú ideje nem láthattuk magyar színpadon. Ezt a hiányt pótolja ez az előadás.

A színpad és a film jövőbeli sztárjai is jelentkeznek ezen a deszkákon. **Puskás Tamás** „színészé-avatása” itt történt a **Meierék** című drámában. Ő a Színművészeti Főiskola végzős hallgatója. (Ezekben a hetekben a főiskolai vizsgálóeladásokon Molire-egyfelvonásokban keltett feltűnést alakításaival.)

A Játékszín vezetése gondol a legfiatalabbakra is. **Csukás István** mesejátékai a színpadon is sikert arattak. Néhány hónapja van műsoron a Játékszínben az **Aranyágacska**.

Essen a végéhez közeledik a színházi évad. De az előbb felsorolt darabok nagy részével a szeptemberi színház-műsorokban ismét találkozhatunk, a közönség érdeklődése, a siker prolongálja őket.

Az én hallucinációm

... Előfordul, hogy a betegek egész mondatokat, sugalmazást hallanak a hallucinációjában. Ezek befolyásolják a beteg egész magatartását ...

Dr. Domján Károly

Sípszó: tik-tik-tik-tik-tak
Bemondó: 18 óra 30 perc. Kedves hallgatóim! Közzétettem adunk a sámánképzés egészét érintő reformtanácskozás helyszínéről.

Tudósító: (Halk visszafolyott hangon, hiszen a sátorban a tanácskozás kongóan forró csöndje motoszkál). Köszöntöm kedves hallgatóimat. Éppen jókor kapcsolódnak be a várva várt tanácskozásba. A már korukat nézve is tekintélyes, őszhajú sámánok többsége a tűz fölé tartott kezüket melengetik. Van aki a saját pecsenyéjét sütteti. Az egyik idős sámán éppen a kezét mossa. A mindannyiunkat, egész jövőn-

Pardon!

ket érintő kérdés súlyát mind az öten láthatóan átérzik, hiszen homlokuk erősen ráncos. Meg kell jegyeznem, hogy a fiatalabb sámánok, és a leendő sámánok nagy tömegei a sátor előtt türelmetlenül toporognak.

Elnézést kell kérnem a türelmetlen hallgatótól, de e rövid jelentkezésünkben sajnos csak az újonnan bevezetendő tárgyagról dönt a nagybecsű fórum. A szavazatokat a pontozóbíró már összeszedte. Feszült pillanatok kedves hallgatóim! Talán most! Igen, most meglebben a függöny, s egy amazon diadalmasan tartott Olajzöld táblájáról máris olvashatjuk, min nevelkednek a jövő sámánjai.

Hej, de izgalmas évek ezek! Most fordítja erre a tábláját, és én büszke vagyok rá, hogy a kedves hallgatóval én közlöm először a nagy hírt! Az új tantárgyak tehát: nehéz kibetűzőm az új tudományok, az új tudományágak megnevezéseit; de mégis megvan! A jövő tantárgyai tehát: szunnyadológia, diktafonológia, definológia, magológia, kódexmásolás!

Bemondó: Kedves hallgatóim! Helyszíni közvetítést adunk a sámánképzés egészét érintő reformtanácskozásról. Az érdeklődő hallgatók kedvéért elmondom, hogy következő közvetítésünk ezen az adón, ebben az időpontban 5 év múlva lesz.

BAGÓ JÓZSEF

Fotópályázatunk eredménye!

A Szegedi Egyetem Szerkesztősége által meghirdetett fotópályázatra érkezett pályaműveket a szentesi Ifjúsági Ház Fotóköre Csikesz Gábor, Csikeszné Sárkány Ilona, Virág Bálint zsűrizte.

A zsűri véleménye szerint hat szerző 37 képe nek nagy részénél nagytéchnikai és kompozíciós hibák találhatók. A beérkezett alkotások között a sok tájkép és erdőrézlet mellett kevés a tudatos alkotó munkával készített fotó.

Ebből következnek a zsűrinek az a véleménye, hogy a beadott pályaművek színvonala — általában — alacsonynak mondható.

Az alkotások elemzése, értékelése után a zsűri a következő döntést hozta. Első díjat kapott a **Lépcsőház** című képért **Benyhe János**. Második helyezést **Zulauf János** ért el **Téli** című fotójával. A harmadik díjat **Horváth Sándornak** ítélte a zsűri **Ping-pongozók** című képéért.

A zsűri megítélése szerint a pályázatra beérkezett alkotások közül **Benyhe János képei emelkednek ki kompozíciós és technikai biztonságukkal**. Szepek, tiszták, a mondanivalót tömören fejezik ki.

Szepek a **Horváth Sándor** által készített **téli felvételek**, **Ping-pongozók** című alkotása pedig **érdekesen, újszerűen ábrázolja a kollégiumi életet**.

A díjat nyert hallgatók mind-egyike a **József Attila Tudományegyetem Természettudományi karának** hallgatója. (Díjnyertes alkotásaikat következő, június 8-i lapszámunkban közöljük.)

Sok kicsi sokra megy!

Emlékszem, mennyire haragudtak ránk NDK-ban, amikor turista zsebpenzünk utolsó „fillérjeit” is el akartuk költeni. Az öt pheningesek a legkisebb címletű aprópénzek NDK-s barátainknál... Méretre is kicsik.

A múltkor hallottam, hogy a lajostmizei vonaton sem szereti a kalauz az aprópénzt. Ezúttal persze a magyar fillérekről van szó. Az utas minden alattvalói fantázia nélkül fizetné a jegyét, az ötförintos mellett jó néhány 50 és 20 fillérrrel. A kalauz drasztikusan cselekszik: kidobja az ablakon az aprót. Bizonyára dühében, hogy neki kinlódnia kellett volna a fillérek számolgatásával.

Elejtünk egy 10, vagy 20 fillérest, restek vagyunk lehaladni érte. Számtalanszor látni, hogy a földre gurult apró a szerencsés megtalálóra vár.

Gondoljuk csak meg: a sok kicsi, tényleg sokra megy! Úgy látszik nem mindenkinek!

BORZI

Mi lesz veled, futball?

Képzelnék el, hogy az UEFA elnöke a barcelonai stadionban, százezer „örült spanyol” szótlán asszisztálása mellett átadja a Kupagyőztesek Európa Kupáját a Standard Liège csapatkapitányának. Miután meggyőződünk arról, hogy ezt bizony-igen nehéz elképzelni, megérthetjük, hogy május 12-én este csak és csakis az FC Barcelona nyerhetett. S ha ehhez a győzelemhez az kellett volna, hogy tüzes bikákat engedjenek a belgák kapujára, hát akkor tüzes bikákat engednek rá. Az UEFA elnöke diszkrétan félrenézett volna, a közvetítövonalban pedig hiba lett volna. De hát erre azért nem volt szükség: az FC Barcelona van olyan jó csapat, hogy — ha kisebb, nem szorosan a futballhoz tartozó fufangokkal is, de — legyőzze az egyéb körülmények között kiválóan futballozó belgákat. Udo Lattek Nagy Mester, s persze hogy előre tudta: Tahamatával úgysem tud mit kezdeni a spanyol védelem. Hát — a szó legszorosabb értelmében — lejogatta őt az egyébként fiatal és tehetséges Manólovál. Félreértés ne essék: nem vagyok Standard-szurkoló, s meggyőződésem, hogy az FC Barcelona megérdemelten nyerte meg a kupadöntőt, megérdemelten a futball végső igazsága szerint: legalább egy göllal többet rúgott, mint ellenfele. A győzelem körülményei azonban a (nem spanyol) nézőt vagy szurkolót mélyen aggasztják, a futball „egytemes fejlődése” s a 12. labdarúgó VB szempontjából egyaránt. A szurkoló, aki nem foglalkozik már azzal, hogy az UEFA miért jelölte ki jó előre a kupadöntő színhelyét, esetlegesen jogtalan előnyhöz juttatva valamely csapatot (mint ahogy az most bekövetkezett), s azzal sem, hogy a Stadionban a félgözzel játszó peruiak miért csinálnak hülyét a magyar csapatból — mert ő már csupán jó focit akar látni. S helyette mit lát? A játékosok egyre kevesebbet törődnek a labdával, s előnyt szerezni vagy tartani minden mást bevetnek, csak éppen futballtudásukat nem. És mi a helyzet? Az UEFA ész nélkül bünteti az európai klubcsapatok jelentős részét, többnyire szurkolóik botrányos viselkedése okán. Megdöbbenő, hogy ebben a tehetetlen szervezetben nincs senki, aki tudná, esetleg azért, mert valaha maga is futballozott, hogy a nézőt egyetlen dolog befolyásolja: az, ami a pályán történik. A néző nem akkor csinál botrányt, amikor csapata egy jól és sportszerűen játszó ellenféltől gólt kap vagy vereséget szenved, hanem akkor, amikor csapatát — fizikai értelemben is — az ellenfél durva szabálytalanságai vagy éppen a játékevezető sorozatos tévedései sújtják. Magyarán: először a pályán belül kell rendet csinálni. Hogy például Eschweiler miért nem állított ki — már az első félidőben — legalább egy spanyol játékost, azt — meggyőződésem — utólag maga sem tudja. Működése pontosan jelzi azt az elképesztő zavart, ami a világ szinte minden játékevezetőjében megvan. Hoz-

szú évek óta nyilvánvaló, hogy a játékevezetők többsége az egy-személyi ítélethezóra nehezedő pszichikai terhet képtelen elviselni. Határozatlan lesz akár egy-egy partdobás megítélésénél is, téves ítéleteket ad vissza a másik oldalra stb., vagyis: kicsúszik a meccs a kezéből. Ami ezután történni szokott a pályán, annak többnyire kevés köze van a futballhoz. (Ezt némely riportter az adott csapat raffinaltságának, tapasztalatának nevezi.) A bíró hülye, ez — valószínűleg — a szurkoló szempontjából örök jelzője marad, de azért ennyire ne legyen az. Mondják, a garázda szurkoló elfelejti, hogy végső soron játékról van szó. Nem igaz. A pszichikailag terrorizált játékos egyre játékevezető az, aki megelégedik erről, mert nem tartja be a szabályokat, amelyek a játék lényegét teszik. Kiváncsi vagyok például, hogy Udo Lattek, aki egyébként Nagy Mester, milyen szándékkal állította a védelem közepére azt a Miguelt, akit az egész bajnoki idény alatt nem vagy alig szerepeltetett, s aki nemcsak a belga csatársort, de a pályát talaját is leradiroztatta... S gondoljuk el: huszonek játékos egyre gyorsabbá váló, nemegyszer valóban gigászi küzdelmek irányítását egy ember itélőképességére bízzák (a partjelzők tevékenysége a tehetetlenség magas fokán áll, s gyakorlatilag a lesállítás regisztrálására szorult), olyanára, aki gyakran 40—50 méter távolságból kénytelen valamilyen ítéletet hozni. Kérdezem én: miért nem lehet még egy játékevezetőt bevonnai a játékba (például), vagy miért nem lehet — akár időleges kiállításokkal stb. — megszüntetni a nevelés sárgalapoz rendszert? Világos, hogy ezek esetleges javaslatok, s nem kompetenciát óhajtanak, csupán a változtatás szükségességét jelzik. Nehogy folytatása legyen a KEK-döntő szellemének, mert ez befolyásolhatja akár a VB kimenetelét is. Mert ha a KEK-döntőn látottak ott is érvényesek lesznek, már most megmondható, ki lesz a világbajnok. Az, aki le tudja győzni a spanyolokat.

(-lányi)

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP és KISZ-bizottságainak lapja

Felolós szerkesztő: **GRÓF RÓZA**
Szerkesztőség: 6720 Szeged, Dugonics tér 12. Telefon: 12-119
Megjelenik havonta kétszer
Ára: 1,80 forint. Előfizetési díj egy évre 28,80 forint

Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai
Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat Szeged Tanácsköztársaság útja 10. sz. 6740
Felolós kiadó: **Kovács László** igazgató
Szegedi Nyomda Szeged,
Bajcsy-Zsilinszky u. 28 6720
1982. V. 26. - 2305 -
ISSN: 0230-791X

Felolós vezető: **Dobó József** igazgató

-bi-